

Sockenega

"Östvassingar" på kyrkfärd. Främst i båten syns Hanna i Rimseröd, hennes syster Alfild, häradsdomare Magnus Ivarsson i Rörane med hustru Mali. Övriga personer okända. Fotot taget 29 augusti 1903 av O. Gädda, Nafestad

Är ombedd att berätta de hågkomster jag har från sex års ålder och vidare framåt i tiden om kyrkeka vi hade för att komma över från östra till västra sidan av Bullaresjön, där kyrkan är belägen. I dagligt tal gick denna under benämningen "sockenega" och alla vi östvassingar hade ett visst ansvar att se till den, så den fanns disponibel och i användbart skick. Jag hörde hur det diskuterades när den skulle tagas ur sjön om hösten och stjälpas upp på landbacken. Den var stor och tung och det fick vara några personer som hjälptes åt med detta. Någon betalning var nog inte att tänka på, möjligen kaffe halv som alltid uppskattades. På våren skulle "ega" ses över, tätas och tjärbestrykas med hemfabricerad tjära. Den var klibbig och delade med sig till både skor och kläder de första turerna på våren.

Folk var kyrksamma och "körkeherrn" nitisk så det var ganska många som skulle över sjön. Om någon fått ett nytt plagg var kyrkobesöken ett tillfälle att använda det och visa upp sig. Och det var det enda tillfället att diskutera vad som hänt sen förra söndagen. Ingen telefon eller TV fanns och kungörelserna efter predikan var folket mycket angelägena att få höra. De timslånga promenaderna till och från "sockenega" fyllde många funktioner och löste många problem.

Frisk luft, motion hur mycket som helst och en och annan vart inbjuden på hemvägen hos någon för kaffe halv.

Sevärda och intressanta, var personer som var hemma på besök efter längre eller kortare tid i USA. Då var det bra med samling och väntetid vid "sockenega", så de kunde beskådas ordentligt. En del hade väl lyckats bra där och samlat lite att reda upp sitt liv med och samlat livserfarenhet; alltid bra att ha. Andra hade kommit på att hemma var bäst och vanligt var ju att någon skulle ta över där. God hälsa, arbetsamhet och sunt förnuft, är i långa loppet största rikedomerna.

Det var inte lätt alla gånger att komma iväg i tid till kyrkan, den långa vägen från Kynnefjälls små ställen. Det var genvägar och språngmarscher som gällde. Kanske hade ändå sista turen redan avgått. Fanns det plats och båten inte hunnit halvvägs över sjön, hände det att man, med risk för att själv komma för sent till kyrkan, vände tillbaka och tog med de försenade. Då var det att smyga in, så lite uppseendeväckande som möjligt, efter samringningen.

På hemvägen efter kyrkturen fanns ibland något stänge av taggråd, som för att komma över hade ett klövstäd eller brädpall att kliva på. Det var ju intressant för gubbarna att se en bit av benen på kvinnfolk. En som hette Albin på Hemossen sade sig då erinra en psalm som började så här: "En skymt jag då i trone ser, utav det goda landet".

Ett par grannar hördes diskutera ett annat viktigt spörsmål. Det var väl så att höga vederbörande tyckte att de som skötte sina åkrar bäst borde belönas på något sätt. De hade att välja på en liten penningssumma eller en medalj att hänga på sej. Lite bryderi och rådfrågning blev det ju. Den tillfrågade ansåg medalj bäst, helst stor så den bars på ryggen och kunde ses av dem bakom.

Jag tror att "sockenega" vart gjord år 1913. Den användes av de som gick och läste samt när det var skatteuppbäringsmöte, bankärenden och sammanträden. Provinsialdoktorn, posten och affären, allt fanns ju på västsidan sjön.

När jag gick och läste 1926 var vi tre flickor som rodde över sjön. Och då var den i fullgott skick. Kan svagt erinra mej någon tur jag var med på. Åren därefter började det bli bilar och de yngre hade inget intresse för "sockenega", den började förfalla, vansköttes och ansågs farlig.

Sista "sockenega" sågades itu av två utklädda fruntimmer

Ett par handlingskraftiga fruntimmer saboterade "ega", sågades av den på mitten (jag vet ej årtalet.) det var Hedda på Kvickeröd och Lotta på Hålepyttan. De kamouflerade sig i karlkläder och ordnade till detta mitt i natten. De ansåg sig gjort något bra. Det blev "sockenegas" sorti och slut.